

■ Ἀπὸ τὸ Ἁγιολόγιο τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν Ρουμανία

Ὁ Ἅγιος Ἱερομάρτυς Ἄνθιμος, Μητροπολίτης Οὐγγροβλαχίας*

Μνήμη: 27η Σεπτεμβρίου

ΟΣΙΟΣ Ἄνθιμος ἦταν Ἰβηρας (Γεωργιανὸς) στὴν καταγωγή. Ὑπόδουλος στοὺς Τούρκους ἀπὸ τὴν νεότητά του, ἔμεινε πολλὰ χρόνια στὴν Κωνσταντινούπολη, ὅπου χάρις στὴν μεγάλη του ἰκανότητα ἔμαθε τὰ ἑλληνικά, τὰ ἀραβικά, τὰ τουρκικά, τὰ σλαβονικά καὶ ἀργότερα τὰ ρουμανικά.

Ὅταν ἀπελευθερώθηκε, ἐγκαταστάθηκε κοντὰ στὸ Πατριαρχεῖο, γιὰ νὰ διδαχθῆ ξυλογλυπτική.

Τὸ ἔτος 1690, σὲ ἡλικία σαράντα περίπου ἐτῶν, μετέβη στὴν

Βλαχία προσκεκλημένος ἀπὸ τὸν Βοεβόδα Νεομάρτυρα Ἅγιο Κωνσταντίνο Μπρινκοβεάνου.

Ἐκεῖ, κοντὰ στὸν Ἐπίσκοπο Μητροφάνη, ἔμαθε τὴν τέχνη τῆς τυπογραφίας.

Μετὰ ἀπὸ ἓνα χρόνο, ἐκάρη Μοναχός, μετονομασθεὶς ἀπὸ Ἄνδρέας σὲ Ἄνθιμο, ἐν συνεχείᾳ δὲ χειροτονήθηκε Ἱερεὺς.

Ἐπὶ τρία χρόνια (1691-1694), διηύθυνε τὸ ἡγεμονικὸ τυπογραφεῖο τοῦ Βουκουρεστίου, στὸ ὁποῖο τύπωσε τρία βιβλία. Τὴν ἐπομένη διετία, θεμελίωσε νέο τυπογραφεῖο στὴν Ἱερὰ Μονὴ Σναγκώβ. Κατὰ τὴν ἡγουμενία του στὴν Μονὴ αὐτὴ (1696-1701), τύπωσε δεκατέσσερα βιβλία.

Τὸ 1701, ἐπανῆλθε ὡς διευθυντὴς τοῦ ἡγεμονικοῦ τυπογραφείου Βουκουρεστίου, στὸ ὁποῖο μέσα σὲ τέσσερα χρόνια τύπωσε δεκαπέντε βιβλία, τὰ περισσότερα λειτουργικά.

Τὸ 1705, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς χειροτονίας του σὲ Ἐπίσκοπο τοῦ Ρίμνικ τῆς Ἐπαρχίας Βίλτσεα, ἴδρυσε στὴν πόλι τὸ πρῶτο τυπογραφεῖο, ὅπου στὰ ἐπόμενα τρία χρόνια τύπωσε δέκα βιβλία.

Ἄν καὶ τὸ 1709 ἐξελέγη Μητροπολίτης Οὐγγροβλαχίας, οἱ ποιμαντικὲς του εὐθύνες δὲν ἀνέκοψαν τὴν συγγραφικὴ καὶ ἐκδοτικὴ του δραστηριότητα. Ἰδρυσε νέα τυπογραφεῖα καὶ ἐξέδωσε ἄλλα δεκαεννέα βιβλία. Ἀπὸ τὰ ἐξήντα τέσσερα ἐκκλησιαστικὰ βιβλία, ποὺ ἐξέδωσε συνολικὰ ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια, τὰ τριάντα ὀκτῶ συνέγραψε ὁ ἴδιος τόσο στὰ ρουμανικά, ὅσο καὶ στὰ σλαβικά, τουρκικὰ καὶ ἀραβικά.

Πρᾶος καὶ εἰρηνικὸς ποιμὴν, παρηγοροῦσε τὸν χριστιανικὸ λαὸ μὲ τὸν λόγος του, τὰ βιβλία καὶ τὶς ἐλεημοσύνες του. Ἄνοιξε σὲ ὅλη τὴν χώρα σχολεῖα, στὰ ὁποῖα ἡ παιδεία παρεχόταν δωρεὰν στὰ πτωχὰ παιδιά, ἔκτισε Ἐκκλησίες στὰ χωριά καὶ στὶς πόλεις καὶ ἴδρυσε στὸ Βουκουρέστι τὴν Μονὴ τῶν Ἁγίων Πάντων (1715), ἡ ὁποία ἔμεινε γνωστὴ ὡς Μονὴ τοῦ Ἀνθίμου.

Τὸ 1716, κατηγορήθηκε στοὺς Τούρκους, ὅτι εἶχε περιπλεχθῆ σὲ ραδιουργίες γιὰ τὴν ἀπόσπασι τῆς Βλαχίας ἀπὸ τὴν Ὀθωμανικὴ Αὐτοκρατορία καὶ τὴν ὑπαγωγή της στὴν Αὐστροουγγαρία. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν νὰ ἐκδιωχθῆ, νὰ τυφλωθῆ καὶ νὰ ἐξορισθῆ στὴν Μονὴ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης στὸ Σινᾶ.

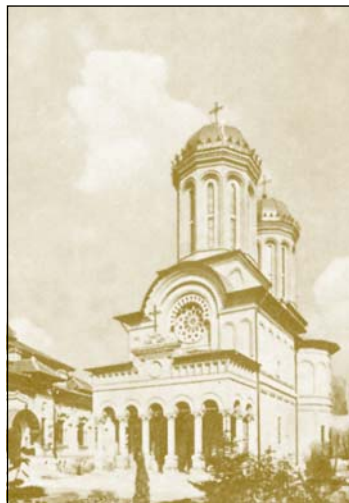
Καθ' ὁδόν, οἱ στρατιῶτες, οἱ ὁποῖοι τὸν συνώδευαν, ἐβασάνιζαν αὐτὸν σκληρὰ καὶ τελικὰ τὸν ἔπνιξαν στὰ νερὰ τοῦ ποταμοῦ Τουν-

τζία, κοντὰ στὴν Ἀδριανούπολι. Σήμερα πιστεύεται, ὅτι τὸν ἔπνιξαν στὴν λίμνη Σναγκώβ.

Μὲ τὰ συγγράμματά του καὶ τὶς μεταφράσεις τῶν λειτουργικῶν βιβλίων, τὶς ὁποῖες ἐξεπόνησε στὴν ρουμανικὴ γλῶσσα, ὁ Ἅγιος Ἄνθιμος δικαίως μπορεῖ νὰ θεωρηθῆ ὡς ὁ ἀνακαινιστὴς τῆς χριστιανικῆς συνειδήσεως τῶν ρουμανικῶν Ἡγεμονιῶν.

Χάρις στὴν πρωτοβουλία καὶ στὶς ἐκδόσεις του ἡ ρουμανικὴ γλῶσσα ἔγινε ἡ ἐπίσημη λειτουργικὴ γλῶσσα τῆς Ἐκκλησίας, συνέβαλε δὲ στὴν ἐκπαίδευσι καὶ στὴν πνευματικὴ διάπλασι τοῦ ρουμανικοῦ λαοῦ μέχρι σήμερα.

Τὸ Καθολικὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Ἄνθιμου στὸ Βουκουρέστι (19' αἰ.).

(*) *Νέος Συναξαριστὴς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας*, ὑπὸ Ἱερομονάχου Μακαρίου Σιμωνοπετρίτου, τ. Α', Σεπτέμβριος, σελ. 313-315, ἐκδόσεις Ὁρμύλια 2001. Ἐπιμέλ. ἡμετ. Ὁ Ἅγιος Ἱερομάρτυς Ἄνθιμος ἀναγνωρίσθηκε ἐπίσημα ἀπὸ τὴν Ρουμανικὴ Ἐκκλησία τὸν Ἰούνιο τοῦ 1992.